

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 721/2016-39

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 8. marca 2017 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka a zo sudcov Marianny Mochnáčovej a Milana Ľalíka prerokoval prijatú sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA] zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Burocim, advokátska kancelária, Za Šestnástkou 17, Spišská Nová Ves, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj základného práva na ochranu vlastníctva a pokojné užívanie majetku zaručeného v čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 11 Listiny základných práv a slobôd a čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6 S 4/2016 z 21. apríla 2016 a takto

r o z h o d o l :

Základné právo [REDAKČIA] na súdnu a inú právnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, právo na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj základné právo na ochranu vlastníctva a pokojné užívanie

majetku zaručené v čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 11 Listiny základných práv a slobôd a čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6 S 4/2016 z 21. apríla 2016 porušené nebolo.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 721/2016-13 z 23. novembra 2016 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj základného práva na ochranu vlastníctva a pokojné užívanie majetku zaručeného v čl. 20 ústavy, čl. 11 listiny a čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 6 S 4/2016 z 21. apríla 2016.

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je jedným z vlastníkov pozemkov, ktoré čiastočne patria do poľovného revíru [REDAKOVANÉ], a to na základe rozhodnutia niekdajšieho Lesného úradu Spišská Nová Ves z 2. augusta 1993. Sťažovateľ spolu s inými vlastníkami pozemkov patriacich do poľovného revíru [REDAKOVANÉ] (ďalej len „poľovný revír“) na zhromaždení konanom 2. mája 2013, na ktorom boli prítomní vlastníci majúci vo vlastníctve viac ako 90,66 % pozemkov tvoriacich tento revír a priebeh ktorého bol osvedčený notárskou zápisnicou, hlasovaním, pričom za hlasovalo „... 76,36 % vlastníkov

z celkovej výmery poľovných pozemkov...“ (za hlasovali aj [REDACTED], a [REDACTED] [REDACTED] pozn.), vyjadrili svoj záujem postúpiť užívanie tohto revíru v prospech Poľovníckej organizácie [REDACTED] a na základe splnomocnenia udeleného rovnakou väčšinou za hlasujúcich vlastníkov poľovných pozemkov nimi zvolení zástupcovia 1. januára 2014 podpísali «... zmluvu o postúpení užívania spoločného poľovného revíru [REDACTED] na budúceho užívateľa Poľovnícku organizáciu [REDACTED] (ďalej len „zmluva“). Štyri stovky vlastníkov poľovných pozemkov sa však rozhodli aj individuálne podpísať zmluvu o užívaní poľovných pozemkov s užívateľom, obsah ktorej bol dohodnutý splnomocnenými zástupcami.» Označená zmluva bola podpísaná v súlade s § 13 a nasl. zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o poľovníctve“) a následne bola v súlade s § 16 tohto zákona predložená na konanie príslušnému Okresnému úradu Spišská Nová Ves, odboru pozemkovému a lesnému (ďalej len „okresný úrad“) na evidovanie, pričom však vedúcim tohto odboru bol bývalý predseda poľovníckeho zväzu [REDACTED], ktorý z tohto dôvodu oznámil dôvody, pre ktoré sa cítil byť v danej veci zaujatým. Z uvedeného dôvodu prednosta okresného úradu 20. januára 2014 poveril konaním vo veci evidencie zmluvy zástupcu vedúceho odboru a v ten istý deň okresný úrad vydal oznámenie č. OU-SN-PLO-2014/00065 o tom, že vo veci evidencie zmluvy nemôže konať do doby, pokiaľ vo veci vedenej Okresným súdom Spišská Nová Ves (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 7 C 348/2013 o návrhu poľovníckeho združenia [REDACTED] (ďalej len „poľovnícke združenie“) proti Poľovníckej organizácii [REDACTED] „... o vyslovenie neplatnosti priebehu zhromaždenia vlastníkov v [REDACTED] konaného dňa 02.05.2013...“ nebude právoplatne rozhodnuté. Súčasne príslušný okresný úrad 20. januára 2014 vydal aj rozhodnutie č. OÚ SN-PLO-2014/00133, ktorým poveril poľovnícke združenie, aby vo svojom revíri zabezpečil starostlivosť o zver, pričom od toho okamihu vedúci vo veci konajúceho odboru okresného úradu ako bývalý predseda poľovníckeho združenia, ktorý v tejto veci namietal svoju zaujatosť, „... užíva poľovný revír do dnešného dňa bez toho, aby mal akúkoľvek povinnosť vyplácať vlastníkom náhradu za užívanie revíru“.

3. Dotknutí vlastníci pozemkov v poľovnom revíri sa so žiadosťou o zaujatie stanoviska obrátili na Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej

republiky, ktoré im v liste č. 3044/2014-410 z 3. júna 2014 oznámilo, že postup okresného úradu, ktorý nezaevidoval dotknutú zmluvu aj napriek tomu, že má všetky zákonom o poľovníctve predpísané náležitosti, je nezákonný. Súčasne na základe podnetu dotknutých vlastníkov pozemkov v poľovnom revíri im prokurátorka Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves (ďalej len „okresná prokuratúra“) listom č. k. Pd 49/14-9 z 10. júna 2014 oznámila, že proti postupu okresného úradu podala upozornenie prokurátora, ktorému okresný úrad vyhovel a listom č. OU-SN-2014/003945-28 z 24. júna 2014 deklaroval, že pokračuje v konaní vo veci evidencie dotknutej zmluvy o užívaní poľovného revíru, pričom súčasne vyzval vlastníkami pozemkov splnomocnených zástupcov, ktorí boli splnomocnení na podpísanie dotknutej zmluvy, aby predložili splnomocnenia oprávňujúce ich na takéto konanie, na ktorú reagovali 7. júla 2014, avšak od tej doby okresný úrad vo veci nevykonal žiadny procesný úkon. Z uvedeného dôvodu sa sťažovateľ žalobou proti nečinnosti správneho orgánu podanou krajskému súdu domáhal v konaní vedenom pod sp. zn. 6 S 4/2016, aby okresnému úradu bola uložená povinnosť konať vo veci evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru, avšak krajský súd uznesením z 21. apríla 2016 jeho žalobu ako nedôvodnú zamietol.

4. Sťažnosťou podanou ústavnému súdu sťažovateľ vyjadruje nespokojnosť s podľa neho arbitrárnymi závermi krajského súdu, ktorý podľa jeho názoru nezohľadnil dôvody nečinnosti okresného úradu (správneho orgánu) prejavujúce sa aj v personálnom prepojení vedúceho odboru tohto správneho orgánu, ktorý síce vo veci z dôvodu svojej možnej zaujatosti formálne nekoná, avšak ako člen a bývalý predseda poľovníckeho združenia zastupuje časť vlastníkov pozemkov tohto revíru, v mene ktorých podal žalobu na okresnom súde, kvôli konaniu o ktorej jemu priamo podriadený zástupca na okresnom úrade odmieta konať vo veci evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru, takže podľa sťažovateľa *„Aj uvedené personálne prepojenie medzi správnym orgánom a žalobcom na Okresnom súde v Spišskej Novej Vsi, terajším užívateľom revíru, evidentne preukazuje zmysel a účel nepokračovania v evidencii zmluvy. Správny orgán nemá záujem chrániť záujmy vlastníkov poľovných pozemkov a ani verejný záujem, ale chráni sebecké záujmy vedúceho odboru a poľovníckeho združenia, ktorého je vedúci odboru členom, aby toto združenie mohlo*

užívať revír aj bez rozhodnutia vlastníkov a tak si prisvojovalo celý finančný prínos z užívania revíru. “.

5. Okrem uvedeného sťažovateľ namieta, že krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že prerušenie správneho konania vo veci evidencie dotknutej zmluvy považuje za zákonné, pričom sa vôbec nevysporiadal s po tom (rozumej po prerušení konania, pozn.) nasledujúcim oznámením okresného úradu č. OU-SN-2014/003945-28 z 24. júna 2014, ktorým tento správny orgán konštatoval, že po prerušení konania v tomto konaní pokračuje, pričom *„Týmto procesným úkonom automaticky oznámenie o prerušení konania stratilo účinnosť a konanie vo veci evidencie zmluvy opätovne pokračovalo! Uvedené potvrdzuje aj oznámenie zo dňa 08.07.2014 adresované Okresnej prokuratúre Spišská Nová Ves na základe upozornenia prokurátorky, kde správny orgán uvádza, že upozorneniu prokurátora v jeho znení vyhovel. Krajský súd hoci sa v uznesení zaoberal oznámením zo dňa 20. 1.2014, ktoré však v zmysle procesných úkonov správneho orgánu už účinné nebolo, posledné úkony súd vôbec nevyhodnotil. Posledný relevantný úkon správneho orgánu pri evidencii zmluvy bol vykonaný dňa 24. 6. 2014. Od uvedeného dňa správny orgán v danej veci je nečinný a nekoná. Ako môže súd posudzovať prerušenie konania z 20.1.2014, ak sám správny orgán deklaroval svojim podaním okresnej prokuratúre, že v konaní pokračuje. “.*

6. Ďalším dôvodom, z titulu ktorého sťažovateľ spochybňuje závery krajského súdu, je aj skutočnosť, že podľa sťažovateľa o prerušení správneho konania, ktoré prerušenie považoval krajský súd za zákonné, rozhodol zamestnanec okresného úradu, ktorý na tento úkon nebol riadne poverený, a teda ani na takýto úkon nebol príslušný, pričom v tejto súvislosti sťažovateľ uvádza, že *„Len postup na základe zákona nemôže byť považovaný za nečinnosť... Ako súd vôbec posudzoval zákonnosť konania zo strany okresného úradu, teda že nie je nečinný a koná v súlade so zákonom, ak súd neskúmal či správny orgán konal zákonom upraveným spôsobom prostredníctvom zamestnanca, ktorému zákon zveril túto právomoc... Krajský súd sa otázkou, či v konaní koná zákonný orgán obsadený nevyhlúčenými osobami, vôbec nezaoberal. “.* V tejto súvislosti sťažovateľ namieta aj to, že krajský súd nezobral na zreteľ ani skutočnosť, že napriek tomu, že vedúci správneho orgánu kvôli konfliktu záujmov, keďže je aj členom poľovnickeho združenia, síce na jednej

strane formálne namietal svoju zaujatosť, avšak na strane druhej „... *nad'alej riadi a rozhoduje v tejto veci, udeľuje pokyny svojim priamym podriadeným...*“, čo ma vyplývať aj zo samotného spisu správneho orgánu, podľa ktorého listom z 19. februára 2014 menovaný oficiálne spochybnil «... *prijatie a začlenenie Poľovníckej organizácie [REDACTED] do OPK Spišská Nová Ves. Ako môže údajne „samovylúčený“ vedúci odboru [REDACTED] konať a žiadať o stanovisko, ak zákon mu to zakazuje?»*, taktiež na porade konanej 7. júla 2014 mal osobne informovať o záveroch upozornenia okresnej prokuratúry a dávať pokyny na ďalší postup. V týchto súvislostiach podľa sťažovateľa „*Krajský súd úplne prehliada skutočnosť, že nečinnosť - teda nekonanie v súlade so zákonom, je prioritne spôsobená skutočnosťou, že [REDACTED] má osobný záujem na rozhodnutí v danej veci a neustále v danej veci koná a zasahuje do procesu rozhodovania.*“.

7. Okrem uvedeného sťažovateľ poukazuje na skutočnosť, že aj napriek tomu, že z § 79 ods. 2 písm. c) zákona o poľovníctve vyplýva, že na evidenciu zmluvy vlastníkov podľa § 12 alebo zmluvy podľa § 13 zákona o poľovníctve sa neaplikuje zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), „*Krajský súd v uznesení vôbec právne nekvalifikoval, na základe akých ustanovení a akého právneho poriadku posúdil konanie správneho orgánu ako za súladné so zákonom. Ak nebol správny orgán oprávnený prerušiť konanie podľa správneho poriadku, aké zákonné ustanovenie dalo oprávnenie správnemu orgánu konať daným spôsobom. Čl. 2 ods. 2 Ústavy SR zakladá povinnosť štátneho orgánu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Iným spôsobom štátny orgán nie je oprávnený konať...*

Odôvodnenie krajského súdu je zjavne protirečivé a popiera pravidlá formálnej a právnej logiky. Ak správny orgán nebol oprávnený na vydanie rozhodnutia o prerušení správneho konania v zmysle správneho poriadku, ako môže správny súd posudzovať konanie správneho orgánu za súladné so zákonom, keď správny orgán len nahradil rozhodnutie oznámením. Samotné označenie aktu nemôže mať vplyv na právny charakter správneho aktu v konaní. Veľmi primitívnym spôsobom je tak obídená vylúčená aplikácia zákona o správnom poriadku, ak správny súd akceptuje obídenie použitia správneho poriadku vlastnými neupravenými procesnými postupmi.“.

8. Napokon sťažovateľ krajskému súdu vyčíta aj to, že v konaní o žalobe proti nečinnosti správneho orgánu neskúmal reálnu dôvodnosť prerušenia konania o evidenciu dotknutej zmluvy, pričom poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho správneho súdu Českej republiky, podľa ktorej „... *není možné pripustiť, aby správni orgány mohli svoji prípadnou nečinnosť eliminovať zneužitím inštitútu prerušenia správneho řízení a zablokovať tak zásah soudu, neboť je představitelné, že i to může být nezákonnou nečinností. Opačný závěr by v radě případu činil ze žaloby na ochranu proti nečinnosti slepou municí, jejichž použitím by nebylo možno dosáhnout účinku, které požaduje žalobce a které zamyslel zákonodárce.*“. V tejto spojitosti sťažovateľ poukázal na to, že keďže ani v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 7 C 348/2013 (kvôli ktorému konaniu okresný úrad svoje konanie o evidenciu zmluvy „prerušil“) nebolo vyhovené návrhu žalobcov na vydanie predbežného opatrenia, ktorým by boli do právoplatného skončenia tohto konania dočasne upravené pomery užívania poľovného revíru v prospech vlastníkov pozemkov v tomto revíri (t. j. v prospech žalobcov tak, aby z jeho užívania bol vylúčený zvolený užívateľ Poľovnícka organizácia ■■■, pozn.), tak o to viac podľa sťažovateľa ani správny orgán (okresný úrad) nemal dôvod prerušiť konanie o evidenciu zmluvy zverujúcej užívanie poľovného revíru Poľovníckej organizácie ■■■, a to aj s prihliadnutím a zohľadnením zmyslu a účelu „... *výkonu práva poľovníctva... v rámci spoločenského hľadiska (odvrátenie škody na poľnohospodárskych plodinách)*. *Do rozhodnutia vo veci samej sa javí, aby sa podľa spochybnenej zmluvy výkon práva poľovníctva vykonával s tým, že právo na náhradu škody nie je dotknuté...*

Ved' prerušenie konania o evidenciu zmluvy má tie účinky ako predbežné opatrenia zakazujúce užívať poľovný revír. Ako je možné, že úradník štátnej správy dokáže takéto závery revidovať a svojou nečinnosťou (prípadne nezákonným prerušením konania) nahrádzať rozhodnutia súdov a tým de facto vydávať predbežné opatrenia zvolenému užívateľovi?...

... Poľovný revír musí byť v niekoho užívaní, teda nie je možné prerušiť konanie o evidencii zmluvy tak, aby poľovný revír nemal žiadneho užívateľa. Aký zámer sleduje správny orgán, ak odmietne zvoleného užívateľa poľovného revíru a ihneď na to poverí užívaním revíru inú - jemu spriaznenú organizáciu?... Ved' keď revír musí mať užívateľa,

z pohľadu zákona nie je relevantné, kto tým užívateľom je. A keď niekoľko stoviek vlastníkov poľovných pozemkov priamo podpíše zmluvu o postúpení užívania, prečo štát nerešpektuje týchto vlastníkov a senát krajského súdu dáva väčšiu moc úradníkovi, ktorý je preukázateľne napojený na svojho vedúceho, ktorý má osobné prospechárske záujmy?... Aké horšie účinky môže evidencia zmluvy vyvolať, ak sám zákon predpokladá, že v prípade ak súd určí neplatnosť zmluvy, zmluva automaticky zaniká (§ 17 zákona o poľovníctve)? Ved' keď správny orgán zmluvu zaeviduje, ale evidenciu odmietne, automaticky majú vlastníci z takéhoto úkonu oprávnenia - žiadať náhradu za užívanie alebo rozhodnúť o novom užívateľovi. Čo však prinesie prerušenie konania? V zásade len prospech pre [REDAKOVANÉ] ako vedúceho odboru správneho orgánu a poľovníckej organizácii, ktorej je členom. V tomto prípade ide bez akýchkoľvek pochybností o sprivatizovanie štátneho orgánu a štátnej moci na prospechárske záujmy samotného vedúceho odboru.“

9. V neposlednom rade sťažovateľ zdôrazňuje, že otázka preskúmania zmluvy o postúpení užívania poľovného revíru je v kompetencii správneho orgánu, na schválenie ktorého sú viazané účinky tejto zmluvy, takže jej vecné preskúmanie súdom ešte pred jej schválením správnym orgánom by znamenalo neprimeraný a nedovolaný zásah do právomoci tohto správneho orgánu.

10. Sťažovateľ v sťažnosti tiež uviedol:

„Podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve správny orgán zmluvu zaeviduje, ak ju uzatvorila fyzická osoba alebo právnická osoba podľa § 13 ods. 1 a ak ju podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Táto právna norma evidentným spôsobom ohraničuje povinnosť správneho orgánu v rámci evidencie zmluvy preskúmať len právne postavenie užívateľa poľovného revíru a skutočnosť, či zmluvu podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Správny orgán nie je oprávnený za žiadnych okolností preskúmať zákonnosť postupu pri prijímaní rozhodnutia vlastníkov poľovných pozemkov a už vôbec nie platnosť právnych úkonov. Tieto otázky nemôže správny orgán posudzovať ani ako predbežné. ...

Z oznámenia správneho orgánu zo dňa 20. 1. 2014 jednoznačne vyplýva, že správny orgán sa snažil prerušiť konanie z dôvodu, že na Okresnom súde Spišská Nová Ves sa vedie konanie o plnení zákonnej podmienky, teda či zmluvu podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníaci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru... Otázka, či zmluvu podpísala nadpolovičná väčšina, však v súdnom konaní vôbec spochybnená nebola a ani v zásade byť nemôže, keďže zmluvu podpísali priamo štyri stovky individuálnych vlastníkov poľovných pozemkov...

... zákonodarca, zákonom č. 563/2009 Z. z. o poľovníctve minimalizuje zásah orgánu štátnej správy do slobodnej voľby vlastníkov poľovných pozemkov o užívaní poľovného revíru, kedy správny orgán už nerozhoduje a neschvaľuje zmluvu v správnom konaní, ale vykonáva len evidenčný úkon pri ktorom sleduje len dodržanie postavenia osoby užívateľa a podpísanie zmluvy nadpolovičnou väčšinou...

... sám správny orgán, kedy odmietol pokračovať v evidencii zmluvy a tak si vytvoril priestor - potrebu na vlastné rozhodnutie, kto bude dotyčný revír užívať... Svojou nečinnosťou nemôže správny orgán vytvoriť potrebu na poverovanie (keďže zmluva o užívaní poľovného revíru nemôže nadobudnúť účinnosť bez jeho evidencie), nakoľko ani zákon o poľovníctva takýto verejný záujem neproklamuje a nesleduje.

Postupom správneho orgánu, ktorý odobril aj Krajský súd, sa nesleduje žiaden verejný záujem. Verejným záujmom, ktorý sleduje aj zákon o poľovníctve, je, aby revír prednostne užívali vlastníci, prípadne nimi určení užívatelia... Nepokračovaním v evidencii len správny orgán si vytvoril priestor na to, aby mohol určiť svojho spriazneného užívateľa. Takýto postup nemôže byť Krajským súdom v Košiciach akceptovaný, nakoľko zákon o poľovníctve takýto verejný záujem vôbec nesleduje...

... Je povinnosťou Krajského súdu v Košiciach, aby v rámci konania proti nečinnosti správneho orgánu rešpektoval čl. 20 Ústavy SR a poskytol ochranu vlastníckemu právu, ak je zjavné, že správny orgán obmedzuje vlastnícke právo a svojvoľne rozhoduje o realizácii vlastníckeho práva v prospech jemu spriaznenej organizácii.“

11. Vzhľadom na uvedené sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Práva sťažovateľa [REDAKOVANÉ] zaručené podľa čl. 20 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 11 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6 S/4/2016-58 zo dňa 24. apríla 2016 porušené boli.

2. Uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6 S/4/2016-58 zo dňa 24. apríla 2016 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

3. Sťažovateľovi priznáva náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré je Krajský súd v Košiciach povinný vyplatiť na účet ich právneho zástupcu JUDr. Jána Burociho, so sídlom Za Šestnástkou 17, Spišská Nová Ves, do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

12. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili účastníci konania: za krajský súd jeho predseda listom sp. zn. 1 SprV/99/2017 z 30. januára 2017 a k vhodnosti ústneho pojednania veci právny zástupca sťažovateľa listom z 23. januára 2017.

12.1 Predseda krajského súdu vo svojom vyjadrení odcitoval časť odôvodnenia z napádaného uznesenia krajského súdu a tiež uviedol:

„... na ústnom pojednávaní netrváme...“

12.2 Právny zástupca sťažovateľa vo svojom vyjadrení k vhodnosti ústneho pojednania uviedol:

„Sťažovateľ navrhuje upustiť od ústneho pojednania, nakoľko od neho neočakáva ďalšie objasnenie veci.“

13. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednania, pretože po oboznámení sa

s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práv.

II.

14. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

15. V súvislosti s preskúmaním uznesenia krajského súdu ústavný súd predovšetkým konštatuje, že nie je jeho úlohou zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Ústavný súd je v súlade so svojou všeobecnou právomocou vyjadrenou v čl. 124 ústavy súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Táto právomoc spolu s právomocou podľa čl. 127 ods. 1 ústavy mu umožňuje preskúmať aj napadnuté rozhodnutia všeobecných súdov, avšak iba z hľadiska, či je alebo nie je v súlade s ústavno-procesnými zásadami upravenými v ústave. Inými slovami, skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu iba vtedy, ak by vyvodené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, I. ÚS 117/05, II. ÚS 127/07).

16. Krajský súd napádané uznesenie v podstatnej časti odôvodnil takto:

„Pokiaľ je konanie prerušené, lehoty podľa tohto zákona neplynú (§ 29 ods. 5 Správneho poriadku).

Aj dôvodová správa k citovanému zákonu o poľovníctve, k jeho ustanoveniu § 13 a § 14 uvádza, že pre schválenie zmluvy o užívaní poľovného revíru nie je potrebné rozhodnutie správneho orgánu v správnom konaní, že tento ju bude iba registrovať. Účelom tejto zmeny bolo odľahčiť činnosť orgánov štátnej správy, ktoré boli zahltené správnymi konaniami vo veci schvaľovania nájomných zmlúv. K § 16 uvádza, že návrh zákona dáva

možnosť vlastníkovi poľovného revíru alebo vlastníkovi spoločného poľovného revíru rozhodnúť o spôsobe využitia práva poľovníctva v poľovnom revíri. Preto nie je dôvod, aby rozhodnutie vlastníka revidoval správny orgán, ktorý zmluvu iba zaeviduje z dôvodu výkonu štátneho dozoru v poľovnom revíri.

Z citovaného ust. § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve však vyplýva, že správny orgán môže pristúpiť k evidencii takejto zmluvy len za splnenia v ňom uvedených podmienok. Iba ak ich splnenie považuje za preukázané, môže zmluvu zaregistrovať.

V danom prípade však bola na všeobecnom súde podaná žaloba, predmetom ktorej je určenie neplatnosti právnych úkonov týkajúcich sa práve splnenia podmienok, ktoré ako predbežnú otázku pri evidenčnom procese musí riešiť správny orgán, ktorý vychádzajúc z listín obsiahnutých v spisovej dokumentácii, ako to vyplýva aj z jeho vyjadrenia, má o splnení týchto podmienok pochybnosti.

Z obsahu jednotlivých zmlúv o užívaní poľovného revíru [REDACTED] uzavretých vlastníkmi poľovných pozemkov v jednotlivých katastrálnych územiach, tvoriacich predmetný poľovný revír s Poľovníckou organizáciou [REDACTED] so sídlom v [REDACTED] [REDACTED] predložených uvedenou poľovníckou organizáciou, prílohou ktorých je zoznam vlastníkov poľovných pozemkov a príslušné listy vlastníctva, súd zistil, že pochybnosti odporcu o splnení podmienok pre postup podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve, ako sú uvedené aj v písomnom vyjadrení, sú odôvodnené, pretože ako to vyplýva z niektorých listov vlastníctva, ktoré správny orgán v priebehu konania skúmal a tieto aj označil, pozemky v nich špecifikované nemajú charakter poľovných pozemkov, pretože sa skutočne nachádzajú v intraviláne tej ktorej obce, v jej zastavanom území.

Zo zmluvy o užívaní poľovného revíru zo dňa 01.01.2014, uzavretej vlastníkmi poľovných pozemkov predmetného poľovného revíru, nachádzajúcich sa v kat. území Vítkovce, vyplýva, že túto okrem iných uzavreli aj [REDACTED], [REDACTED] pod bodom 21 a [REDACTED], [REDACTED] pod bodom 22, obaja bytom [REDACTED] ktorí ju aj podpísali, pričom ako to vyplýva z fotografie náhrobného kameňa, nachádzajúcej sa v spisovej dokumentácii, menované osoby s rovnakými identifikačnými údajmi zomreli pred uzavretím zmluvy i konania sporného zhromaždenia, a to [REDACTED] dňa 23.06.2009 a [REDACTED] dňa 21.12.2003.

Vychádzajúc z obsahu spisovej dokumentácie súd konštatuje, že postup správneho orgánu nie je v rozpore so zákonom.

S prihliadnutím na ust. § 79 ods. 2 písm. c) citovaného zákona všeobecný predpis o správnom konaní sa nevzťahuje na proces evidencie zmluvy vlastníkov podľa § 12 alebo zmluvy podľa § 13, takže odporca nebol oprávnený na vydanie rozhodnutia o prerušení správneho konania v zmysle § 29 Správneho poriadku. Preto na vzniknutú situáciu reagoval listom – oznámením zo dňa 20.01.2014 č. OU-SN-PLO-2014/00065, ktoré sa stalo aj predmetom súdneho prieskumu v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6S/44/2014. Uvedené konanie však bolo správne zastavené z dôvodov uvedených v odôvodnení uznesenia z 10.07.2014 č. k. 6S/44/2014-20. Súd sa v celom rozsahu stotožňuje aj so záverom obsiahnutým v odôvodnení tohto uznesenia, v zmysle ktorého o platnosti, resp. neplatnosti právnych úkonov týkajúcich sa práve splnenia podmienok, ktoré ako predbežnú otázku pri evidenčnom procese musí riešiť správny orgán, môže rozhodnúť iba súd, ak už takýto návrh bol doručený príslušnému okresnému súdu. Nemožno totiž toto konanie pred súdom ignorovať v záujme striktného naplnenia ustanovenia § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve. Takýto postup by bol v zmysle platnej početnej judikatúry Ústavného súdu SR prísne formalistický, nehovoriac o dôsledkoch rozhodnutia správneho orgánu v prípade, žeby tieto podmienky vyhodnotil inak, než by o nich právoplatne rozhodol súd.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného a na uvedenom základe v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami dospel súd k záveru, že v danom prípade nie je možné konštatovať, že odporca nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, pretože pri prerušení konania lehoty neplynú a vopred sa predpokladá, že konanie nebude pokračovať po určitý čas. Tento čas zákonom nie je vymedzený. V praxi tento čas môže podľa povahy prekážky trvať mesiace, prípadne roky, napr. ak o predbežnej otázke rozhoduje súd, ako v danom prípade, a to pod sp. zn. 7 C/348/2013, vedenom pred Okresným súdom Spišská Nová Ves, ktoré konanie nie je právoplatne skončené, preto súd uzatvára, že ide tu o vážny dôvod, pre ktorý odporca vo veci navrhovateľa nemôže konať.

Preto súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný v súlade s ust. § 250t ods. 4 O.s.p. zamietol z jednoznačne preukázaného dôvodu, že za nečinnosť odporcu nemožno považovať

situáciu, keď správne konanie je prerušené v zmysle oznámenia odporcu - listom z 29.01.2014.“

17. Podľa § 11 ods. 2 zákona o poľovníctve vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru môžu užívať poľovný revír sami alebo prostredníctvom nimi založenej poľovníckej organizácie alebo jeho užívanie môžu postúpiť zmluvou o užívaní poľovného revíru.

18. Podľa § 13 ods. 1 zákona o poľovníctve užívanie poľovného revíru možno postúpiť písomnou zmluvou

a) fyzickej osobe, ak vlastní viac ako 50 % výmery poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru,

b) poľovníckej organizácii podľa § 32,

c) fyzickej osobe – podnikateľovi alebo právnickej osobe registrovanej na území Slovenskej republiky, ktorá v poľovnom revíri vykonáva poľnohospodársku činnosť alebo lesnícku činnosť najmenej na 50 % výmery poľovného revíru alebo na časti bažantnice (§ 7 ods. 2), alebo zvernice (§ 6 ods. 1),

d) právnickej osobe registrovanej na území Slovenskej republiky, ktorá má vo svojej náplni vedeckú činnosť alebo pedagogickú činnosť v odbore poľovníctva.

19. Podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve evidenciu zmluvy vykoná príslušný okresný úrad. Zmluvu zaeviduje, ak ju uzatvorila fyzická osoba alebo právnická osoba podľa § 13 ods. 1 a ak ju podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníaci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Súčasťou žiadosti o evidenciu zmluvy je notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia.

20. Podľa § 16 ods. 2 zákona o poľovníctve okresný úrad nezaeviduje zmluvu, ak na užívanie poľovného revíru je už zaevidovaná iná zmluva, ak zmluva nespĺňa náležitosti podľa § 14 ods. 3 alebo ak zmluva nie je uzatvorená so subjektom podľa § 13 ods. 1.

21. Podľa § 79 ods. 2 písm. c) zákona o poľovníctve všeobecný predpis o správnom konaní sa nevzťahuje na evidenciu zmluvy vlastníkov podľa § 12 alebo zmluvy podľa § 13.

22. Z citovaných ustanovení zákona o poľovníctve vyplýva, že proces evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru, ktorého účelom je priznať jej právne účinky majúce za následok vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností v súvislosti s užívaním poľovného revíru, je špecifickým administratívnym procesom, ktorý vzhľadom na jeho uvedený účel musí tiež korešpondovať a napĺňať ústavný účel zákonnosti vyjadrený v čl. 2 ods. 2 ústavy, podľa ktorého *„štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon“*. V intenciách uvedeného tak možno konštatovať, že aj keď sa podľa § 79 ods. 2 písm. c) zákona o poľovníctve na toto administratívne konanie nevzťahujú ustanovenia Správneho poriadku, aj napriek tomu ide o správny proces, pretože sa uskutočňuje pred správnym orgánom, a teda aj v tomto procese v záujme zachovania princípu zákonnosti, musia byť dodržané jeho limity proklamované v § 3 Správneho poriadku.

23. V nadväznosti na uvedené, ako aj vzhľadom na ustanovenie § 16 ods. 1 a 2 zákona o poľovníctve možno konštatovať, že činnosť správneho orgánu (okresný úrad) disponujúceho zákonným oprávnením vykonávať evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru nie je iba automatická majúca formálno-technický charakter, ale tento orgán verejnej správy je povinný v tomto procese najprv zistiť, či nie sú splnené negatívne podmienky brániace evidencii tejto zmluvy, a to či na užívanie poľovného revíru nie je už zaevidovaná iná zmluva, či na evidenciu predkladaná zmluva spĺňa náležitosti podľa § 14 ods. 3 zákona o poľovníctve a či je táto zmluva uzatvorená medzi subjektmi podľa § 13 ods. 1 zákona o poľovníctve. Následne orgán verejnej správy vykonávajúci evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru skúma, či subjekty, ktoré ju uzatvorili a ktoré na jej základe postúpili právo užívania poľovného revíru v ich spoluvlastníctve v prospech iného subjektu, mali na jej uzavretie oprávnenie.

24. Vzhľadom na skutočnosť, že v súvislosti s oprávnenosťou subjektov, ktoré dotknutou zmluvou postúpili užívanie poľovného revíru inému subjektu, vznikla u orgánu

verejnej správy dôvodná pochybnosť, keďže v súvislosti s touto otázkou bolo iniciované iné súdne konanie, sa závery krajského súdu o zákonnosti postupu tohto správneho orgánu, ktorý v nadväznosti na uvedené administratívne konanie o evidencii tejto zmluvy v súlade so zásadami zákonnosti vyjadrenými v § Správneho poriadku formálne „prerušil“, javia ako dôvodné, ústavne udržateľné a neodporujúce zmyslu a účelu aplikovaných právnych noriem. Nad rámec ústavný súd v súlade so zásadou „vigilantibus iura scripta sunt“ (právo patrí bdelym) podotýka, že uvedená procesná situácia administratívneho konania účastníkom dotknutej zmluvy o užívaní poľovného revíru nebráni, aby sa ako účastníci súdneho konania, kvôli ktorému bolo toto administratívne konanie formálne „prerušené“, domáhali jeho plynulého priebehu, a aby prípadne dotknutú zmluvu o užívaní poľovného revíru zobrali späť a na evidenciu predložili novú „perfektnú“ zmluvu o užívaní poľovného revíru.

25. Uvedené bolo podkladom pre rozhodnutie ústavného súdu, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

26. Keďže nebolo zistené porušenie sťažovateľom označených práv, ústavný súd už nerozhodoval o jeho nárokoch na zrušenie napadnutého rozhodnutia krajského súdu a o nároku na priznanie mu úhrady trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. marca 2017